

Mogens Lykketofts afskedstale

Taler

Mogens Lykketoft
Afgående formand for
Socialdemokratiet

Dato

21. april 2005

Tak til jer alle sammen – vidunderligt, at I er kommet. Tak for alle de prægtige gaver Men først og fremmest fordi I kom med jer selv. Det luner oven på en kold vinter. Det gør mig glad, fordi det viser mig, at I er mange, der har kæmpet sammen med mig i alle disse år og også havde ønsket, at den seneste kamp kunne vindes.

Dette er en afgangsreception. Det er ikke en afskedsreception.

Jeg er sikker på, at vi har meget mere at udrette i fællesskab.

Socialdemokratiet er mit liv. Mit partis succes er min succes.

Kortene er fordelt anderledes nu. Javel. Dette parti – og hver enkelt af os – burde for længst have set meget mere pragmatisk på, at vi efter tidens behov kunne bytte funktioner og alligevel blive ved at udrette noget for vores fælles sag.

Hvis flere havde evnet at tænke sådan, så havde fløjkampene været færre.

Og vi har jo ikke de afgrundsdybe meningsforskelle, der gør fløjkampe rationelle.

Jeg siger for egen del tak for, at jeg i den nye opgavefordeling i S-gruppen har fået lov til at beskæftige mig med lige præcis det, jeg gerne vil.

Men jeg har også fået tid til at tænke over, hvad jeg skal bruge resten af mine aktive år til. For jeg kan love jer for, at dagen i dag ikke er begyndelsen på min pensionsalder.

Ekspertterne siger, at vi skal trække os senere tilbage. Socialdemokraterne ønsker at tilskynde til senere tilbagetrækning. Jeg er helt enig. Der er mange gode arbejdsår i mig og mange andre i min generation.

Tænk, at Johannes Poul II kun var et år yngre, end jeg er nu, da han blev valgt til pave. Han fik 27 gode og aktive år i sit nye arbejde.

Og nu har vi lige set, at man kan blive pave så sent som i 78-års alderen.

Jeg vil ikke være pave.

Men jeg vil fortsat yde en indsats.

Det vil jeg gøre på en måde, der hjælper den nye formand. Ikke gør det vanskeligere for hende.

Du sagde smukke ord i dag, Helle. Tak for dem. Og nok engang til lykke med den vældige opgave, du har fået tildelt af de socialdemokratiske medlemmer.

Du er kommet meget flot fra start. Det afspejles i de gode Vilstrup-tal her til morgen. Du har vist, du har køligt overblik og stor handlekraft.

Du forstår klart, at der er meget en ny formand kan gøre, når hun handler hurtigt og er sikker på hånden.

Du kan også gøre noget, som dine forgængere med al deres bagage og historie var afskåret fra at gøre – i hvert fald at gøre med samme troværdighed.

Du kan regne med min opbakning.

Og du kan regne med, at jeg ved, hvor meget det betyder, at der er fuld

opbakning!

Lad mig så tilføje: Det er spændende at have overdraget opgaven til en kvinde. Det er ikke mindre spændende, når kvinden er dig – så ung, at du kun er anelse ældre end min ældste datter. Du blev født, mens jeg var formand for Frit Forum, og efter at jeg var startet som medarbejder i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Generationsspringet betyder skift i stil og tilgang – og jeg forstår, respekterer det og forventer mig stor gevinst for Socialdemokratiet af det.

Do it your way.

Hvis jeg overhovedet skal sige noget til dig – udover tak og pøj pøj, så er det de ti bud, jeg har lært mig selv over årene. Og du skal vide, at jeg ikke kom lige let og lige hurtigt til dem alle sammen:

1. Der er ikke i politik faste venner og fjender, men allierede, der i morgen kan være modspillere, og modspillere, der i morgen kan være allierede.
2. Forfald ikke selv til fløjtænkning, samtidig med at du advarer andre imod det.

3. Vær især på vagt over for dem, der kritikløst snakker dig efter munden – for du ved jo godt selv, hvornår du var mindre heldig, eller en sag er tvivlsom.

4. Lyt aldrig til dem, der opfordrer dig til at være despotisk og hævngherrig.

5. Sæt pris på dem, der gør et godt stykke arbejde – uanset om de var dine venner fra begyndelsen.

6. Prøv at finde ud af, om der hos den enkelte, der gerne vil være med dig, er en drivkraft, der er større og smukkere end det personlige ego.

7. Husk, at al storhed – alle topposter er til låns. Du er noget, fordi du sammenfatter en masse menneskers vilje og håb. Men slip aldrig jordforbindelsen. Du er kun et menneske, der i kort eller lang tid har lånt en stor kasket. Man bliver ikke guddommelig af at gå med kasket.

8. Lad være med at arbejde dig selv tyndslidt, og sørg for at få din nattesøvn, så du kan svare alle med overskud og godt humør, uanset hvor ejendommeligt de fører sig frem.

9. Glem aldrig dine oprindelige venner – dem, der var der, før du blev til noget – dem, der har viljen til at sige noget til hovedet af dig, fordi de ikke har noget i klemme – men også vil være der med trøst og råd, når det ind imellem går skævt. Og der er altid noget, der går skævt et sted henne ad vejen.

10. Husk dine nærmeste og kæreste. Pas på, at børnene og børnebørnene ikke bliver voksne, inden du får hilst ordentligt på dem.

Nå – det er mine erfaringer.

Men i øvrigt vil jeg – som de kommende år nu ruller frem – især øve mig i at fremsige en bøn, som man fandt på bagsiden af indgangsdøren til en engelsk kirke i året 1610 :

”Herre, du véd bedre end jeg selv, at jeg er ved at blive ældre. Bevar mig fra den skrækkelige tro, at jeg nødvendigvis må udtale mig om enhver sag og ved enhver lejlighed. Fri mig for trangen til at forsøge at ordne alle andres affærer. Gør mig eftertænsksom, men ikke trist, hjælpsom, men ikke nævenyttig. Når man tænker på mit uhyre forråd af visdom, kan det synes en skam ikke at bruge det fuldt ud. Men du véd, Herre, at jeg helst skulle beholde nogle få venner til det sidste. Fri mig for at ville remse endeløse rækker af detaljer op, og giv mig evnen til hurtigt at komme til sagen. Forsegl mine læber for ord om mine bekymringer og smerter, de blive flere og flere, og lysten til at beklage sig over dem vokser, som årene går. Jeg vover ikke at bede om bedre hukommelse, men om større ydmyghed, når mine erindringer synes at være i modstrid med andres. Lær mig den sunde indstilling, at også jeg kan tage fejl af og til. Hold mig nogenlunde omgængelig. Jeg nærer ikke noget ønske om at være helgen, nogle af dem er meget svære at holde ud. Men et surt og tvært gammelt menneske er et af djævlens mesterværker. Giv mig evnen til at se noget positivt, hvor jeg ikke har ventet det, og gode sider hos mennesker, jeg ikke har ventet det hos. Og giv mig endelig den nåde, at jeg kan sige det til dem.”

Tags

Politisk tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/afskedstale>